

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 23, 2018

Nummer 23, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:1281](#) 05-06-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:2375](#) 05-06-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:2293](#) 30-05-2018

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:3721](#) 31-05-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:2298](#) 30-05-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:3120](#) 29-05-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:3121](#) 29-05-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:1841](#) 29-05-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:3119](#) 29-05-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:1828](#) 29-05-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:2321](#) 28-02-2018

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, ECLI:NL:OGEAM:2018:35](#) 02-05-2018

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Gelderland](#) 14-05-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Letsel na val met scooter. Volgens verzekeraar is sprake van fraude door het slachtoffer. Hof gelast comparitie van partijen om zekerheid te verschaffen over oorzaak van de klachten en causaal verband tussen het ongeval en de schade.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 05-06-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:1281

Zaaknummer: 200.187.798/01

Rechters: C.A. Joustra, M.J. van der Ven en P.M. Verbeek

Advocaten: A.H.M. van Noort en I.M.C.A. Reinders Folmer

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Verknochtheid letselschadevordering. Man moet wegens overbedeling een deel van de genoten letselschadeuitkering terugbetalen aan de vrouw.

Partijen zijn in 1996 gehuwd en vervolgens in 2012 gescheiden. De man heeft tijdens zijn huwelijk, in 2009, een letselschadeuitkering ontvangen vanwege een auto-ongeluk. In eerste aanleg is geoordeeld dat de man geen omstandigheden ter onderbouwing van zijn stelling heeft aangevoerd dat het niet reeds verdeelde deel van de letselschadeuitkering verknocht is. De rechtbank is uitgegaan van de hoofdregel dat nu de aanspraak is ontstaan tijdens het huwelijk de resterende uitkering tot de te verdelen goederen moet worden gerekend en dat de helft van de resterende uitkering aan de vrouw dient te worden toegedeeld. De man wordt wegens overbedeling veroordeeld tot betaling aan de vrouw van € 53.000.

In hoger beroep komt de man op tegen dit oordeel van de rechtbank. Ter onderbouwing voert de man aan dat de letselschadeuitkering ziet op de arbeidsongeschiktheid van de man en derhalve op het verlies van arbeidsvermogen dat vrijwel volledig betrekking heeft op de periode na het huwelijk alsmede smartengeld. De tijdens het huwelijk ontvangen voorschotten zagen op de toen geleden schade zoals inkomstenderving, medische kosten en andere materiële schadeposten alsmede (een deel van het) smartengeld. De slotuitkering die na het huwelijk heeft plaatsgevonden heeft hoofdzakelijk betrekking op de minder eenvoudig te begroten maar schattenderwijs te bepalen schadeposten, zoals verlies van arbeidsvermogen en resterend smartengeld.

Het hof overweegt allereerst dat het antwoord op de vraag of een goed vanwege het hoogstpersoonlijke karakter daarvan aan een van de echtgenoten is verknocht, afhangt van de omstandigheden van het geval (vgl. HR 7 december 2012, ECLI:NL:HR:2012:BY0957, *NJ* 2013/141; HR 24 juni 2016, ECLI:NL:HR:2016:1293, *NJ* 2016/292 en HR 23 februari 2018, ECLI:NL:HR:2018:270). Niet in geschil is dat tijdens het huwelijk een bedrag van in totaal € 15.000 aan voorschotten is uitgekeerd. Evenmin is in geschil dat aan de man in verband met het ongeval een bedrag van in totaal € 116.000 is uitgekeerd. Het hof oordeelt vervolgens dat de man in hoger beroep genoegzaam heeft duidelijk gemaakt uit welke componenten de

letselschadeuitkering bestaat. Het hof bekijkt vervolgens per post hoeveel van het totale bedrag is uitgekeerd tijdens de huwelijksperiode. In totaal ziet een bedrag van € 23.808,63 op de huwelijksperiode. Hier wordt het betaalde voorschot van € 15.000 nog van afgehaald. Er blijft dan nog een bedrag van € 4.404,32, dat de man wegens overbedeling aan de vrouw dient te betalen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 05-06-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:2375

Zaaknummer: 200.210.091_01

Rechters: M.J. van Laarhoven, G.J. Vossestein en P.P.M. van Reijssen

Advocaten: L.C.J. Sars en J.G. van Heertum

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag op fietsenmaker in Amsterdam. Toewijzing vergoeding voor shockschade aan zoon slachtoffer, aangezien hij zijn vader dodelijk verwond heeft aangetroffen in de winkel. Vorderingen van weduwe en drie dochters ten aanzien van shock- en affectieschade worden afgewezen. Vordering zoon voor vergoeding affectieschade tevens afgewezen. Er is expliciet voor gekozen om geen overgangsrecht op te nemen in de toekomstige wetgeving voor vergoeding van affectieschade.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 31-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:3721

Zaaknummer: 13/665279-16

Rechters: A.A. Spoel, J.H.J. Evers en C.P. Bleeker

Advocaten: Y. Moszkowicz

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Verklaring voor recht toegewezen dat geneesmiddelenfabrikant onrechtmatig heeft gehandeld door niet te waarschuwen voor ernstige bijwerkingen bij gebruik van antidepressivum door jongeren. Fabrikant was vanaf het jaar 2000 op de hoogte van mogelijke bijwerkingen, maar waarschuwde pas in 2003.

Eiser is geboren in 1985 en gebruikt sinds 2001 het middel Seroxat. Seroxat is een antidepressivum dat door GlaxoSmithKline wordt geproduceerd. Eiser heeft sindsdien, en nu nog, ernstige psychische klachten en heeft meerdere suïcidepogingen gedaan. Eiser vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat de geneesmiddelenfabrikant aansprakelijk is voor de schade die hij lijdt door het gebruik van Seroxat. Deze vordering is primair gebaseerd op artikel 6:185 BW en subsidiair op artikel 6:162 BW.

De rechtbank oordeelt dat de vordering op grond van artikel 6:185 BW is verjaard. Eiser heeft nog aangevoerd dat in deze zaak aanleiding zou zijn voor een doorbreking van de vervaltermijn in de zin van artikel 6:191 BW, maar de rechtbank gaat daar niet in mee. Volgens de rechtbank gaat de door eiser aangevoerde vergelijking met de arresten voor doorbreking van de verjaringstermijn in asbestzaken niet op. Voor een dergelijke doorbreking is niet voldoende dat eiser pas sinds kort heeft ontdekt dat er een verband kan bestaan tussen zijn klachten en het gebruik van Seroxat. Ten aanzien van artikel 6:162 BW oordeelt de rechtbank dat deze vordering niet is verjaard. Eiser weet immers niet al meer dan vijf jaar dat GlaxoSmithKline vanwege onrechtmatig handelen aansprakelijk is of kan zijn voor zijn schade. De eerste stelling van eiser is dat de producent wist dat paroxetine (het werkzame bestanddeel in Seroxat) niet of nauwelijks effectief was. Deze stelling is volgens de rechtbank juist en wordt bevestigd door verschillende buitenlandse studies. GlaxoSmithKline had daarom alle reden om ten minste te vermoeden dat het effect van paroxetine bij jongeren op zijn best beperkt was. De tweede stelling van eiser ziet op het feit dat GlaxoSmithKline zou weten dat paroxetine voor jongeren risico's had. Volgens de rechtbank blijkt onder andere uit een interne brief van de producent, dat GlaxoSmithKline in de periode rond het jaar 2000 op de hoogte was van het feit dat het gebruik van paroxetine in elk geval op de korte termijn meer risico's had dan uit de conclusies van sommige onderzoeken bleek. Bij een zo ernstige

bijwerking moeten gebruikers en voorschrijvende artsen gewaarschuwd worden, zodat zij kunnen afzien van gebruik of begeleidende maatregelen kunnen nemen. Dat geldt ook als nog geen zekerheid bestaat maar alleen aanwijzingen, of als het causaal verband met het gebruik nog niet vaststaat. Ondanks haar kennis heeft de producent niet eerder dan in 2003 gewaarschuwd voor mogelijke (zelfmoord)risico's van paroxetine. De conclusie van de rechtbank luidt daarom dat GlaxoSmithKline heeft gehandeld in strijd met de zorgvuldigheid die volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt. Dit is onrechtmatig tegenover de gebruikers van Seroxat, die (zonder waarschuwing) aan de risico's werden blootgesteld, dus ook tegenover eiser. De verklaring voor recht wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 30-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:2298

Zaaknummer: C/16/433825 / HA ZA 17-206

Rechters: A.E. The-Kouwenhoven, P. Krepel en M.W.V. van Duursen

Advocaten: R.M.A. Lensen en A.Ch.H. Franken

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:185 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. In hoger beroep veroordeling voor poging tot doodslag en toewijzing van € 75.000 ter vergoeding van immateriële schade aan het slachtoffer. In eerste aanleg was € 25.000 toegewezen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30-05-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:2293

Zaaknummer: 20-002165-17

Rechters: M.L.P. van Cruchten, M.J.H.J. de Vries-Leemans en J.F. Dekking

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Veroordeling voor doodslag. Er werd gehandeld uit
eerwraak. Toewijzing € 15.000 voor vergoeding shockschade aan
vriendin van het slachtoffer. Het maakt volgens de rechtbank niet uit
dat zij het lichaam niet direct heeft aanschouwd. Afwijzing
vorderingen ten aanzien van affectieschade van alle benadeelde
partijen.***

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 29-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:1841

Zaaknummer: 08-910061-17 en 05-800157-14

Rechters: G.H. Meijer, W.F. Boele en V.P.K. van Rosmalen

Advocaten: M.G. Pekkeriet-Bischop

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Drie jongens leggen 's nachts kei op de weg. Veroordeling voor medeplegen van poging tot moord. Volledige toewijzing gevorderde immateriële schadevergoeding (€ 150.000) en enkele andere posten aan slachtoffer die met de auto tegen de kei is aangereden en als gevolg daarvan een ernstig auto-ongeluk heeft gehad.

Drie minderjarige jongens leggen 's nachts een grote kei op de weg in het Brabantse Schijndel. Slachtoffer 1 rijdt 's nachts op dezelfde, onverlichte weg en raakt de steen met een snelheid van ongeveer 70 km/uur. Als gevolg van deze botsing raakt zij de macht over het stuur kwijt en botst zij met haar auto tegen een boom aan. Het slachtoffer is bekneld geraakt in haar auto en heeft een incomplete dwarslaesie opgelopen. Slachtoffer 2 is kort daarna tegen een brokstuk van de steen aangereden. Bij deze botsing was alleen sprake van materiële schade. Beide slachtoffers hebben zich gevoegd als benadeelde partij in dit strafproces. Slachtoffer 1 vordert een vergoeding voor een aantal materiële en immateriële posten, waaronder: smartengeld, verlies aan verdienvermogen, reiskosten en kosten voor een aangepaste woning. De rechtbank overweegt allereerst dat de vordering op tijd is ingediend en dat het enkele feit dat het een uitgebreide vordering betreft, niet automatisch betekent dat deze niet inhoudelijk kan worden behandeld. Met betrekking tot het smartengeld, overweegt de rechtbank dat sprake is van zeer ernstig letsel met levenslange gevolgen. Het gevorderde bedrag van € 150.000 wordt daarom volledig toegewezen. Een deel van de andere posten wordt (deels) toegewezen. Het slachtoffer wordt niet-ontvankelijk verklaard in de gevorderde vergoeding voor het aanpassen van de woning, omdat dit een onevenredige belasting van het strafproces oplevert.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 29-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:3121

Zaaknummer: 02-665022-18

Rechters: Tempel, Van Gessel en Huiskamp

Advocaten: B.J. de Jong

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Drie jongens leggen 's nachts kei op de weg. Veroordeling voor medeplegen van poging tot moord. Volledige toewijzing gevorderde immateriële schadevergoeding (€ 150.000) en enkele andere posten aan slachtoffer die met de auto tegen de kei is aangereden en als gevolg daarvan een ernstig auto-ongeluk heeft gehad.

Drie minderjarige jongens leggen 's nachts een grote kei op de weg in het Brabantse Schijndel. Slachtoffer 1 rijdt 's nachts op dezelfde, onverlichte weg en raakt de steen met een snelheid van ongeveer 70 km/uur. Als gevolg van deze botsing raakt zij de macht over het stuur kwijt en botst zij met haar auto tegen een boom aan. Het slachtoffer is bekneld geraakt in haar auto en heeft een incomplete dwarslaesie opgelopen. Slachtoffer 2 is kort daarna tegen een brokstuk van de steen aangereden. Bij deze botsing was alleen sprake van materiële schade. Beide slachtoffers hebben zich gevoegd als benadeelde partij in dit strafproces. Slachtoffer 1 vordert een vergoeding voor een aantal materiële en immateriële posten, waaronder: smartengeld, verlies aan verdienvermogen, reiskosten en kosten voor een aangepaste woning. De rechtbank overweegt allereerst dat de vordering op tijd is ingediend en dat het enkele feit dat het een uitgebreide vordering betreft, niet automatisch betekent dat deze niet inhoudelijk kan worden behandeld. Met betrekking tot het smartengeld, overweegt de rechtbank dat sprake is van zeer ernstig letsel met levenslange gevolgen. Het gevorderde bedrag van € 150.000 wordt daarom volledig toegewezen. Een deel van de andere posten wordt (deels) toegewezen. Het slachtoffer wordt niet-ontvankelijk verklaard in de gevorderde vergoeding voor het aanpassen van de woning, omdat dit een onevenredige belasting van het strafproces oplevert.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 29-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:3120

Zaaknummer: 02-665023-18

Rechters: Tempel, Van Gessel en Huiskamp

Advocaten: I. Klein

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Veroordeling voor doodslag. Er werd gehandeld uit
eerwraak. Toewijzing € 15.000 voor vergoeding shockschade aan
vriendin van het slachtoffer. Het maakt volgens de rechtbank niet uit
dat zij het lichaam niet direct heeft aanschouwd. Afwijzing
vorderingen ten aanzien van affectieschade van alle benadeelde
partijen.***

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 29-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:1828

Zaaknummer: 08-910062-17

Rechters: G.H. Meijer, W.F. Boele en V.P.K. van Rosmalen

Advocaten: J. Vlug

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Drie jongens leggen 's nachts kei op de weg. Veroordeling voor medeplegen van poging tot moord. Volledige toewijzing gevorderde immateriële schadevergoeding (€ 150.000) en enkele andere posten aan slachtoffer die met de auto tegen de kei is aangereden en als gevolg daarvan een ernstig auto-ongeluk heeft gehad.

Drie minderjarige jongens leggen 's nachts een grote kei op de weg in het Brabantse Schijndel. Slachtoffer 1 rijdt 's nachts op dezelfde, onverlichte weg en raakt de steen met een snelheid van ongeveer 70 km/uur. Als gevolg van deze botsing raakt zij de macht over het stuur kwijt en botst zij met haar auto tegen een boom aan. Het slachtoffer is bekneld geraakt in haar auto en heeft een incomplete dwarslaesie opgelopen. Slachtoffer 2 is kort daarna tegen een brokstuk van de steen aangereden. Bij deze botsing was alleen sprake van materiële schade. Beide slachtoffers hebben zich gevoegd als benadeelde partij in dit strafproces. Slachtoffer 1 vordert een vergoeding voor een aantal materiële en immateriële posten, waaronder: smartengeld, verlies aan verdienvermogen, reiskosten en kosten voor een aangepaste woning. De rechtbank overweegt allereerst dat de vordering op tijd is ingediend en dat het enkele feit dat het een uitgebreide vordering betreft, niet automatisch betekent dat deze niet inhoudelijk kan worden behandeld. Met betrekking tot het smartengeld, overweegt de rechtbank dat sprake is van zeer ernstig letsel met levenslange gevolgen. Het gevorderde bedrag van € 150.000 wordt daarom volledig toegewezen. Een deel van de andere posten wordt (deels) toegewezen. Het slachtoffer wordt niet-ontvankelijk verklaard in de gevorderde vergoeding voor het aanpassen van de woning, omdat dit een onevenredige belasting van het strafproces oplevert.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 29-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:3119

Zaaknummer: 02-665025-18

Rechters: Tempel, Van Gessel en Huiskamp

Advocaten: R.A.E. Bunge

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Ziekenhuis niet aansprakelijk voor gebruik ondeugdelijke PIP-implantaten. Niet redelijk om tekortkoming toe te rekenen aan ziekenhuis, omdat ziekenhuis in 1999 niet bekend was met de ongeschiktheid. Dit werd pas in 2010 ontdekt.

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 14-05-2018

Zaaknummer: C/05/325428 / HA RK 17-215 / 167 / 876

RECHTSPRAAK

Letselschadezaak. Zoon van slachtoffer dodelijk verkeersongeval vordert vergoeding voor materiële en immateriële schade. Afwijzing vorderingen wegens gebrek aan onderbouwing. Geen facturen overgelegd van betaling begrafeniskosten en andere stukken ten aanzien van geleden immateriële schade.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten

Datum uitspraak: 02-05-2018

ECLI: ECLI:NL:OGEAM:2018:35

Zaaknummer: AR 2017/89

Rechters: A.J.J. van Rijen

Advocaten: R.F. Gibson en B.B. Brooks

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

***Arbeidsongeval. Eiseres niet-ontvankelijk in incident in
schadestaatprocedure. Oproeping tot vrijwaren dient vooraf te gaan
aan verweren in de hoofdzaak.***

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 28-02-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:2321

Zaaknummer: 6315158

Rechters: H.A.M. Pinckaers

Advocaten: C.A. Madern en P.C. Knijp

Wetsartikelen: 210 Rv